

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) M. Č., b) M. M. a c) Z. M.**, všichni zastoupeni JUDr. Josefem Šírkem, advokátem se sídlem Dr. Bureše 1185/1, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2006, č.j. KUJCK 7273/2006/OZZL Ža/7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Město Hluboká nad Vltavou**, Masarykova 36, Hluboká nad Vltavou, zastoupené JUDr. Ladislavem Dusilem, advokátem se sídlem nám. Přemysla Otakara II. 36, České Budějovice 1, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 12. 2006, č.j. 10 Ca 132/2006 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Osoba zúčastněná na řízení brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále též „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2006, č. j. KUJCK 7273/2006/OZZL Ža/7 a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl podle ustanovení § 60 správního řádu (v celém textu míněn zákon č. 71/1967 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů; s účinností od 1. 1. 2006 zrušen a nahrazen zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem – pozn. soudu) jako nepřipustné odvolání žalobců podané dne 21. 4. 2005 proti rozhodnutí Okresního úřadu České Budějovice, referátu životního prostředí (dále jen „stavební úřad“) ze dne 13. 11. 2002, č. j. 8299/02-231/Ště, o povolení k trvalému užívání stavby „Kanalizační sběrač Hluboká nad Vltavou – západ“ k návrhu podanému stavebníkem – Městem Hluboká nad Vltavou.

Žalobou napadené rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že žalobci nebyli účastníky kolaudačního řízení a proto jejich odvolání proti kolaudačnímu rozhodnutí je nepřipustné. Kolaudační řízení bylo již pravomocně skončeno, když kolaudační rozhodnutí stavebního úřadu nabylo právní mocí dne 10. 12. 2002 a žalobci podali proti tomuto rozhodnutí odvolání až dne 21. 4. 2005.

Podle krajského soudu závěr žalovaného, že žalobci nebyli účastníky kolaudačního řízení, neboť s nimi stavební úřad jako s účastníky řízení nejednal, nemá oporu v platné právní úpravě. Zamítnutí odvolání žalovaným pro nepřipustnost nebylo vysloveno v souladu se správním řádem. Krajský soud uzavřel, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo stíženo vadami řízení, a proto postupoval podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a napadené rozhodnutí žalovaného bez jednání rozsudkem zrušil, neboť v řízení před správním orgánem byla podstatně porušena ustanovení zákona o správním řízení a nelze vyloučit, že toto podstatné porušení procesních pravidel nemělo za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích podalo Město Hluboká nad Vltavou (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodů obsažených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., tj. z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem a z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v jiné vadě řízení před soudem, když taková vada měla za následek nezákonné rozhodnutí.

Žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázali především na znění podané žaloby.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznil věcné aspekty důvodů napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zahájil řízení dle § 102 a násl. s. ř. s., ve kterém je před vlastním posouzením důvodnosti stížných bodů povinen ověřit splnění základních podmínek řízení. Nejprve se zabýval kasační stížností z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může soudu umožnit zkoumání dalších procesních podmínek a případné projednání *in merito*. Dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., proto ji nelze věcně projednat.

Aktivní legitimace k podání kasační stížnosti je upravena v ustanovení § 102 s. ř. s.: *„kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí“*. Okruh osob aktivně legitimovaných k podání kasační stížnosti je tak omezen na účastníky řízení a na osoby zúčastněné na řízení. Definicí osoby zúčastněné na řízení obsahuje ust. § 34 odst. 1 s. ř. s., podle nějž osobou zúčastněnou na řízení může být pouze ten, kdo byl přímo dotčen ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ten, kdo může být přímo dotčen jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu. Smyslem institutu osoby zúčastněné na řízení je zajistit ochranu práv osob odlišných od účastníků řízení, pokud se vydané rozhodnutí (či jeho nevydání) přímo dotýká jejich práv či povinností. Osoba zúčastněná na řízení musí splňovat jak formální, tak materiální podmínku účastenství (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2003, č. j. 5 A 31/2001 – 41, publikováno pod 9/2003 Sb. NSS). Formální podmínkou účastenství je oznámení zainteresované osoby, že v předmětném řízení bude práva osoby na řízení zúčastněné uplatňovat. Materiální podmínkou je skutečnost, že práva a povinnosti dané osoby jsou předmětným rozhodnutím či jeho absencí skutečně přímo dotčena.

V dané věci podalo kasační stížnost Město Hluboká nad Vltavou – stavebník předmětné stavby kanalizačního sběrače, na základě jehož návrhu bylo napadeným kolaudačním rozhodnutím povoleno trvalé užívání této stavby. Napadené rozhodnutí žalovaného se však týkalo pouze otázky účastenství žalobců v kolaudačním řízení, navíc bylo rozhodnuto zamítnutím odvolání žalobců pro nepřipustnost podle ust. § 60 správního řádu.

Rozhodnutí žalovaného se tak právní sféry stěžovatele nemohlo žádným způsobem dotknout, žádná povinnost mu v příslušném správním řízení ukládána nebyla. Jediným dotčeným subjektem jsou žalobci, jejichž práva mohla být napadeným rozhodnutím porušena. Žádná práva stěžovatele tedy rozhodnutím žalovaného dotčena nejsou a ani být nemohou, neboť v tomto řízení se o žádných jeho právech nerozhoduje.

Vzhledem ke shora uvedenému je tak zcela zřejmé, že stěžovatel jako stavebník nemůže být osobou zúčastněnou na řízení v posuzované věci podle ust. § 34 odst. 1 s. ř. s., neboť není přímo dotčen ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí žalovaného, stejně jako nemůže být dotčen ani jeho zrušením. Pokud s ním krajský soud v řízení jednal, aniž by vyslovil, že podmínky pro své postavení zúčastněné osoby v řízení nesplňuje (§ 34 odst. 4 s. ř. s.), jednalo se o pochybení, které však nemá žádný vliv na věc samu.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost Města Hluboká nad Vltavou proti napadenému rozsudku krajského soudu odmítl jako návrh, který byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., za použití ust. § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu